

SOLDANSEN

Henrik er på bilrejse i USA med sine forældre. Rejsen er en konfirmationsgave i stedet for festen. Faren laver det dog samtidig til en forretningsrejse og det er Henrik lidt sur over. En tid camperer de nær et indianereservat og her har Henrik en mærkelig oplevelse. Han skriver om den hjem til sin kammerat.

Kære Chris!

I går oplevede jeg noget mærkeligt. For 117. gang var det gået helt skævt. Nå, ellers går det meget godt, men der er nu ikke meget plads i en campingvogn! I hvert fald: Jeg smækkede med døren - de kunne godt vente med at se mig til i aften!

Jeg gik meget langt ind i det indianer-reservat, som vi ligger ved. Det må man vist egentlig ikke, men der var ingen der stoppede mig. Jeg hørte trommer, og pludselig stod jeg ved en slags danseplads. I midten var en høj pæl og rundt om stod nogle unge mænd - i virkeligheden var de ikke ret meget ældre end os. De begyndte så småt at danse rundt om pælen, mens trommerne dunkede. Lidt blod piblede ned over

deres bryst fra to stærke pinde, som var stukket ind i brystkødet - og så med lange lædersnører bundet fast øverst på pælen. De lænede sig bagover så snørerne strammedes og de dansede hurtigere og hurtigere - indtil trækket i brystkødet blev så stærkt, at det sprang og blodet løb.

Jeg havde glemt alt andet, mens jeg stod og så på. Men nu fik nogen øje på mig. Der var vist nogle der var ved at blive vrede, men andre førte mig hen til en gammel mand, som talte til mig på et sært langsomt engelsk.



Soldansen på gammelt postkort

"Du har set noget, som det er ulovligt for os at gøre. Statens love forbyder os at gøre det. Men det er en meget gammel skik. Nu vil jeg fortælle dig om den."

Jeg skulle sætte mig ned. Han så på mig med nogle mærkeligt dybe øjne, og begyndte så at fortælle samtidig med at han sad og tegnede nogle cirkler foran sig.

"Når et menneske fødes, fødes det ind i tilværelsens inderste cirkel. Det har en nær, begrænset verden. Det suger til sig af næring, modermælk og kropswarme.

Lidt efter lidt opdager det livets kilder som selvstændige personer: Mor, far, søskende, familie. Der er en større cirkel uden for den første: familiens cirkel. Det lærer mere og mere. Det lærer at ting gøres og

laves sammen. Og det lærer at der er en endnu større cirkel udenfor familiens og det er folkets cirkel.

De unge, du har set her, har danset sig ind i folkets cirkel, den tredje her." Han pegede på jorden, hvor han havde tegnet. "Gør det ikke ondt" kunne jeg ikke lade være at spørge. Det lød lidt fjollet.

"Det gør ondt at gå fra den ene cirkel til den anden. De unge føler smerte, når de bevæger sig ud over familiens nære cirkel, men i soldansen oplever de, at deres smerte er fælles. Hvad du har mærket på din krop, kan du også klare i det indre. Når de har danset sig fri af pælen, har de danset sig ind i det store fællesskab. De hvide er bange for smerten, og de har forbudt soldansen. Men du har set et af de hemmelige steder, hvor indianerne er begyndt at tage den gamle skik op igen.

Jeg tror også at du i dit eget folk har lignende skikke. Jeg ved fra handelspladsen at du er fra Danmark. En ung her fra stammen er i dit land. Han vil skrive til mig om jeres skikke."

Jeg rystede på hovedet. Men nu så hans øjne langt væk, han ville ikke tale mere.

Det blev forresten aften inden jeg igen var i campingvognen!

Hej, Henrik

